

Slova tvých básní neprosí

Sekvoj

To hlavní pořád máš - svůj vůz na trase hvězdných drah,
svou mýlku v čase, světlo v tmách, věčnost, co zdá se na dosah.
A k tomu věrnou stráž, co za tvé viny zaplatí,
půlnoční stíny za tratí, víru, již jiný zatratí.
Jestli chceš, tak se taž sedliny v šálku od kávy,
proč vedeš dálku únavy, soukromou válku bez slávy.
Provždy si upíráš být tím, kdo vlastní kohosi.
I úsměv šťastný obnosí. Slova tvých básní neprosí.
Tak do uzlíku svaž ta zdání prostá na víčkách,
své město po stu v uličkách, noc, již lze prostát na špičkách.
Vždyť jsi a zůstáváš poutník po spleti bludných cest,
co světí všemu na protest.
Svou samotu, svůj trumf i trest.
Svou samotu, svůj trumf i trest.